

Семенча І. Є.

доктор економічних наук,

*професор, професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара*

Горбунова Ю. Р.

*студентка кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара*

Semencha Iona

Doctor of Economic Sciences, Professor,

*Professor at the Department of Finance, Banking and Insurance
Oles Gonchar Dnipro National University*

Gorbunova Julia

*Student at the Department of Finance, Banking and Insurance
Oles Gonchar Dnipro National University*

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ТА СТАБІЛЬНІСТЬ У БАНКІВСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ: РОЗМЕЖУВАННЯ ПОНЯТЬ ТА АНАЛІЗ ДЕФІНІЦІЙ

Анотація. У роботі пропонується авторський погляд на зміст понять «фінансова стійкість» та «фінансова стабільність» у діяльності банків та банківської системи. У процесі вивчення різноманітних поглядів автори доходять висновку, що стабільність є більш широким поняттям, ніж стійкість, але обидва визначаються з урахуванням фактору часу в потоці фінансово-економічних змін зовнішнього та внутрішнього середовища в країні. У роботі автори схиляються до думки, що фінансову стійкість треба визначати на основі врахування напрямів банківської діяльності та окремих різновидів банківських операцій, що даватиме змогу обґрунтувати наявних дефініцій щодо визначення фінансової стійкості банку на основі окремих характеристик його діяльності. Для банку або банківської системи загалом фінансова стійкість та фінансова стабільність є системоутворюючими показниками щодо інших видів стійкості та стабільності. Важливим також є те, що стійкість та стабільність банківської системи повинна розглядатися в контексті інституціональних одиниць з урахуванням особливості структурної організації самої системи.

Ключові слова: фінансова стійкість, фінансова стабільність, банк, банківська система, управління, економічний розвиток.

Вступ та постановка проблеми. Ключовою ланкою у функціонуванні економіки держави виступають банки, адже саме їм належить пріоритетна роль у мобілізації тимчасово вільних коштів суб'єктів господарювання, у спрямуванні необхідних обсягів грошових капіталів у найприбутковіші галузі економіки, що в кінцевому результаті приводить до підвищення матеріального добробуту населення країни.

Становлення і розвиток банківської системи України відбувається в умовах постійної зміни економічної кон'юнктури і непередбачуваності перспективи. Фінансово-економічні кризові явища в країні стали перешкодою для ефективного функціонування банківської системи, що гальмує розвиток підприємництва, сприяє занепаду виробництва, а згодом може призвести до економічного спаду в усіх сферах економіки.

Тому виникає нагальна потреба дослідження стабільності та стійкості банківського сектору, а також виділення рекомендацій щодо підвищення рівня стабільності банківської системи для забезпечення постійного економічного зростання.

Саме цим і визначається актуальність у дослідженні фінансової стійкості та стабільності банків та необхідність теоретичного узагальнення цих понять для вирішення проблемних аспектів з управління банківською системою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема забезпечення фінансової стійкості та стабільності банківської системи та окремих банків знайшла відображення в роботах таких українських учених-економістів, як

О.І. Барановський [1], О.В. Дзюблюк, Р.В. Михайлюк [2], В.В. Коваленко [3], В.О. Зінченко [4], Є.В. Хлобистов [5] та інші.

Незважаючи на велику кількість робіт щодо розкриття сутності стійкості та стабільності функціонування банківської системи, на жаль, поза увагою залишається питання щодо узагальнення та зіставлення цих понять. При цьому відсутня єдність поглядів, спостерігається термінологічна плутанина в трактуванні понять «фінансова стійкість банку» та «фінансова стабільність банку». Відбувається їх підміна чи ототожнення, що загалом ускладнює їх вивчення та оцінку.

Все це робить дослідження теоретичних основ фінансової стійкості та стабільності банківської системи актуальним завданням і свідчить про складність зазначеної тематики.

Метою роботи є обґрунтування теоретичних засад понять «фінансова стійкість банку» та «фінансова стабільність банку», їх теоретичне узагальнення та зіставлення на основі аналізу вже наявних у вітчизняній та зарубіжній економічній літературі підходів до їх трактування.

Результати дослідження. Термін «стабільність» (лат. *stabilis*) запозичений із природничих наук, де він означає стійкий стан, здатність до тривалого існування, збереження в часі. На практиці точність його визначення досягається завдяки виділенню різних окремих видів стабільності. Ця категорія потребує ретельної градації, оскільки в економічній літературі є багато думок щодо її застосування. Стабільність асоціюється з порядком, незмінністю, рівновагою, стійким функціонуванням тощо.

Цей термін використовується для опису стану системи, її структури і окремих елементів або підсистем, процесів та відносин [6, с. 3].

Взагалі термін «стабільність» означає сталість, незмінність, тривале збереження стану протягом певного часу. Тому економічна стабільність – це сталий стан або стан рівноваги всіх елементів економічної системи протягом певного періоду в часі.

Часто термін «економічна стабільність» ототожнюють із терміном «економічна стійкість», проте, на нашу думку, таке ототожнення не є правильним. Термін «економічна стабільність» є ширшим, бо це стан, коли економічна система функціонує в стані рівноваги, зберігаючи незмінною свою структуру. Тоді як економічна стійкість – це здатність зберігати показники на певному рівні, незважаючи на постійний вплив зовнішнього та внутрішнього середовища [7, с. 5].

Тепер звернемо увагу на змістовність сутнісного розуміння стійкості та стабільності як з погляду окремого банку, так і з погляду банківської системи.

Як О.В. Дзюблук і Р.В. Михайлюк, так і В.В. Коваленко роблять наголос на розумінні окремих різновидів поняття «стійкість», де, зокрема, загалом визначається організаційно-функціональна стійкість та фінансова стійкість банку та такі різновиди організаційно-функціональної стійкості, як кадрова, ділова, операційна тощо [2, с. 35; 3, с. 9]. Звісно, що таке розуміння різновидів поняття «стійкість» з погляду банківської діяльності є цілком ґрунтовним. Проте варто враховувати спрямованість банківської діяльності, яка уособлюється насамперед завданням щодо перерозподілу фінансових потоків. Тому питання пріоритетності різновидів стійкості з погляду функціонування як окремого банку, так й банківської системи, на наш погляд, повинне розглядатися з погляду фінансової стійкості. Доречність такого врахування пов'язано також із тим, що окремі різновиди стійкості у сфері банківської діяльності можуть бути визначені через ланцюжкові зв'язки саме із поняттям «фінансова стійкість». Як приклад, можна вказати зв'язок між кадровою стійкістю банку та його фінансовою стійкістю, де сполучною ланкою такого зв'язку може бути фонд оплати працівників банку, який напряду залежить від фінансової стійкості банку. Як протилежний аргумент може бути названий вплив кадрової стійкості на фінансову стійкість банку. Хоча такий вплив є, однак при цьому не слід плутати наявність взаємних впливів між окремими різновидами стійкості у сфері банківської діяльності та визначення утворюючого різновиду стійкості в таких зв'язках.

Отже, на нашу думку, поняття «фінансова стійкість» є системоутворюючою складовою частиною визначення поняття «стійкість» у сфері банківської діяльності загалом. При цьому таке твердження є досить принциповим і щодо розкриття розуміння стійкості банківської системи. ґрунтовність такого зауваження визначається тим, що на перший план виходить поняття «організаційна стійкість банківської системи», бо саме системність організації сукупності банків дає змогу виконувати ключові завдання, що постають перед банківською системою. Однак, з іншого погляду, основним завданням функціонування банківської системи є досягнення та підтримка фінансової макроекономічної стабільності економічної системи країни. Тому знову приходимо до того, що фінансова стабільність є системоутворюючою складовою частиною визначення поняття «стійкість» і з погляду банківської системи. При цьому організаційна стійкість банківської системи може розглядатися як необхідна та достатня умова досягнення фінансової стійкості такої системи, враховуючи її основні завдання та принцип системності у її формуванні.

Проте, аналізуючи окремі дефініції поняття «фінансова стійкість банку», можна зробити висновок, що більшість дослідників визначають її з погляду окремого банку як певну характеристику його діяльності, яка може розкриватися у вигляді тих або інших показників, їх сукупності або прояву таких показників із погляду протидії ризикам та здатності виконувати свої функції.

Так, наприклад, Л.П. Беліх констатує, що рівень фінансової стійкості визначають прибутковість банку та його здатність виплачувати дивіденди за акціями [8].

В.В. Вітлінський та О.В. Пернарівський розглядають фінансову стійкість як відповідність (невідповідність) діяльності банку основним плановим (нормативним) узагальнюючим показникам [9, с. 62].

В.М. Кочетков підкреслює, що фінансова стійкість – це спроможність банку як системи до трансформування ресурсів банку (персоналу, фінансових ресурсів, активів, обладнання та інформаційних технологій) із максимальною ефективністю і мінімальним ризиком виконувати свої функції у ринковому середовищі попри вплив ендогенних та екзогенних факторів [10].

В.П. Пантелєєв та С.П. Халява доводять, що фінансова стійкість – це своєрідне перевищення доходів над витратами [11].

Отже, з викладеного вище можна зауважити, що розкриття фінансової стійкості варто також розглядати в розрізі напрямів банківської діяльності (кредитний ринок, валютний ринок, інвестиційна діяльність тощо) або окремих банківських операцій, що корелює із відповідним визначенням фінансової стійкості з погляду окремих показників банківської діяльності. Проте такий підхід відрізняється від простого ототожнення фінансової стійкості банку з певними показниками банківської діяльності та є значно ширшим. Більш того, саме підхід із визначення фінансової стійкості на основі врахування напрямів банківської діяльності та окремих різновидів банківських операцій дає змогу обґрунтувати множинність застосованих дефініцій щодо визначення фінансової стійкості банку на основі окремих характеристик його діяльності.

Розкриваючи змістовність фінансової стійкості банківської системи, більшість науковців наголошують на інтегральній характеристиці розкриття такого визначення:

– фінансова стійкість банківської системи – це певний інтегральний показник, що характеризує спроможність системи та її складових економічних підсистем функціонувати і розвиватися відповідно до загальноекономічного та соціально-політичного становища держави [2, с. 44];

– фінансова стійкість банківської системи – це комплексна характеристика [3, с. 8];

– фінансова стійкість банківської системи – це комплексний позитивний стан, який характеризується розвитком якісних параметрів її діяльності [12, с. 234].

Однак щось невідповідного та суперечливого у такому визначенні фінансової стійкості банківської системи немає. Насамперед це пов'язано з тим, що банківська система – це певна організаційна побудова (угрупкування) за системним принципом сукупності різних банків. Тож у цьому контексті досить доречними є зауваження В. Живалова, який підкреслює, що фінансова стійкість банківської системи визначається стійкістю її окремих елементів [13, с. 107–111]. Важливість такого поділу та врахування впливу не лише стійкості, але й стабільності окремих банків на стійкість та стабільність банківської системи підкреслюється й іншими дослідниками.

Так, зокрема, Є.В. Хлобистов у свій час констатував, що один із проявів небезпеки щодо стабільності націо-

нальної банківської системи пов'язаний із «Промінвест-банком» [5]. Тому можна стверджувати, що між поняттями «фінансова стійкість банку» та «фінансова стабільність банку» і поняттями «фінансова стійкість банківської системи» та «фінансова стабільність банківської системи» є щільний взаємозв'язок. При цьому такий зв'язок зумовлюється як із погляду основних завдань функціонування банківської системи, так і з погляду врахування організаційної структури банківської системи, де її складовими елементами є різні банки.

Що стосується зіставлення понять «стійкість» та «стабільність» відносно здійснення банківської діяльності, то в цьому аспекті можна навести визначення В.В. Іванова щодо розуміння стійкості банку як стабільності його діяльності в світлі середньо- та довготермінової перспективи [14, с. 28]. Тобто різниця між стійкістю та стабільністю полягає в часі протидіяти внутрішнім і зовнішнім факторам впливу та в змозі протягом різної тривалості часу повертатися у час рівноваги. Або, інакше кажучи, на відміну від стійкості, яка передбачає здатність системи протистояти силі, стабільність може бути трактована як незмінність тривалого збереження певного стану чи рівня [2, с. 29].

Водночас варто також відзначити, що розуміння стабільності більш повно розкривається на підставі врахування розвитку банку або банківської системи. Так, наприклад, О.В. Дзюблюк та Р.В. Михайлюк у своєму дослідженні підкреслюють, що визначення стабільності банку передбачає спроможність банку з плином часу забезпечити зменшення можливих втрат, належну швидкість їх подолання, створюючи цим можливість для досягнення та підвищення рівня стійкості [2, с. 29–32]. Таке поєднання стабільності та розвитку визначається, на нашу думку, із розумінням одного із головних об'єктів ведення банківської діяльності, що уособлюється у рухомості різних фінансових потоків – вхідних та вихідних. При цьому такі фінансові потоки не припиняють свого існування поза межами банків, а перетворюються в інші фінансові потоки, проходячи замкнутий шлях трансформації – вхідні фінансові потоки – вихідні фінансові потоки – вхідні фінансові потоки – з погляду різних економічних агентів [15]. Тому поняття «стабільність» розглядається вже як більш вагоме та ширше щодо поняття «стійкість». Тобто за своїми рисами, з погляду врахування потокового підходу та фактору часу щодо функціонування банку (або банківської системи), розуміння стабільності є ширшим, ніж розуміння стійкості.

Водночас із об'єктивним поєднанням розуміння стабільності та розвитку та маючи на увазі можливість функціонування різних банківських систем (враховуючи наявні фактори та умови щодо утворення таких угруповань та подальшого їх існування), слід зауважити й об'єктивну можливість узагальнення окремих рівнів стабільності. Тобто у цьому сенсі мається на увазі, що рівень стабільності банківської системи (або рівень стабільного розвитку окремих банків) США є іншим, ніж рівень, наприклад, стабільності банківської системи в Україні (рівень стабільності окремих банків). Тому це дає змогу визначити як об'єктивну складність, так і множинність щодо визначення сутнісного розуміння фінансової стабільності з погляду окремих показників у сфері банківської діяльності.

Серед різних рівнів стабільності у сфері банківської діяльності можна виділити однакові її різновиди, де уособлюються:

– стабільний розвиток, який може, наприклад, характеризуватися з погляду постійного зростання деякого показника банківської діяльності за його траєкторією у межах певного періоду часу;

– нестабільний розвиток, який може, наприклад, характеризуватися з погляду постійного зменшення деякого показника банківської діяльності за його траєкторією у межах певного періоду часу.

Окрім цього, ми також можемо говорити й про зміну рівня стабільності в деякі проміжки часу.

Таким чином, з урахуванням відзначеного вище, стабільність може характеризувати надійність банку або банківської системи, що також дає змогу оперувати поняттям «фінансова безпека» у сфері банківської діяльності. Окрім цього, також необхідно підкреслити, що поняття «фінансова стабільність» щодо сфери банківської діяльності має таке ж значення і місце, як і поняття «фінансова стійкість».

Висновки. Отже, в результаті проведеного аналізу ми приходимо до низки аксіоматичних положень щодо зіставлення фінансової стійкості та стабільності банківської системи, а саме:

– по-перше, фінансова стійкість та стабільність як банку, так і банківської системи визначається з урахуванням фактору часу, де зазвичай врахування відповідних часових інтервалів для визначення стабільності є значно більшими, ніж для визначення стійкості;

– по-друге, розуміння фінансової стабільності, зокрема з погляду врахування потокового підходу та фактору часу щодо функціонування банку, є ширшим, ніж розуміння фінансової стійкості;

– по-третє, стійкість та стабільність банківської системи повинна розглядатися в контексті окремих її інституціональних одиниць. При цьому варто враховувати, що банківська система має певну структурну організацію, де зазвичай можна виокремити головний банк країни, системні банки та інші банки, які функціонують у країні. З урахуванням наявних реалій здійснення банківської діяльності в Україні до такої структури також варто додати банки з іноземним капіталом. Доречність такого додавання зумовлена тим, що, як показує практика у період істотних соціально-економічних змін у країні, банки з іноземним капіталом виявляються додатковим джерелом утворення ризиків у сфері банківської діяльності;

– по-четверте, для коректного зіставлення стійкості та стабільності варто розуміти, що ми розглядаємо не командно-адміністративну економіку, а ринкову економіку, хоча й переважно, як вказано у [7], з ознаки перехідного періоду.

Крім того, узагальнюючи результати проведеного дослідження, слід зазначити, що поняття «стійкість» та «стабільність» є близькими за змістом, але їх не можна ототожнювати. Вони є взаємопов'язаними та спорідненими. Стійкість банку треба розуміти як системну здатність комерційного банку, що зумовлена дотриманням збалансованості, взаємозв'язку і взаємоузгодженості фінансових та організаційних елементів. Стійкість відображає здатність банку у динамічних умовах ринкового середовища витримувати непередбачені втрати й забезпечує досягнення тактичних і стратегічних цілей. Стабільність – це стан, за якого система та всі її складники протистоять впливу економічних коливань та різного роду шоків (внутрішнього та зовнішнього походження), забезпечується коректне виконання функцій та зберігаються динамічні властивості. Важлива роль у забезпеченні стабільності банківської системи відводиться центральному банку.

У подальшому потрібно, на наш погляд, більш детально розглядати зміст цих понять та їхню взаємодію для забезпечення реагування банку або банківської системи на змінні умови середовища.

Список використаних джерел:

1. Барановський О.І. Стійкість банківської системи України. *Фінанси України*. 2007. № 9. С. 75–87.
2. Дзюблук О.В., Михайлюк Р.В. Фінансова стійкість банків як основа ефективного функціонування кредитної системи: монографія. Тернопіль : Терно-граф, 2009. 316 с.
3. Коваленко В.В. Стратегічне управління фінансовою стійкістю банківської системи: методологія і практика : монографія. Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2010. 228 с.
4. Зінченко В.О. Сутність і поняття стійкості банківської системи. *Вісник УАБС*. 2007. № 2. С. 83–86.
5. Хлобистов С.В. Економічна безпека України у глобальних викликах сучасності. *Механізм регулювання економіки*. 2008. № 4. Т. 1. С. 157–162.
6. Лазня А.В. Зв'язок поняття «фінансова стабільність» із категоріями економічної науки. URL: www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pprbsu/2012.../34_01_21.pdf (дата звернення: 04.09.2020).
7. Бельх Л.П. Устойчивость коммерческих банков. Как банкам избежать банкротства. Москва : Банки и биржи, 1996. 192 с.
8. Вітлінський В.В., Пернарівський О.В. Визначення рейтингу банку всередині вибірки. *Вісник Національного банку України*. 1999. № 2. С. 61–64.
9. Кочетков В.М. Організація управління фінансовою стійкістю банку ринкових умовах : монографія. Київ : Вид-во Європ. університету, 2003. 300 с.
10. Пантелєєв О., Халява С. Фінансова стійкість комерційного банку: проблеми регулювання. *Банківська справа*. 1996. № 1. С. 32–35.
11. Фетисов Г.Г. Устойчивость банковской системы и методология ее оценки. Москва : Экономика, 2003. 497 с.
12. Живалов В.Н. Финансовая система России: эффективность и устойчивость коммерческих банков. Москва : ОАО «Издательство «Экономика», 1999. 263 с.
13. Иванов В.В. Анализ надежности банка: Практическое пособие. Москва : Русская Деловая Литература, 1996. 320 с.
14. Kuzemin A., Lyashenko V., Bulavina E., and Torojev A. (2005). Analysis of movement of financial flows of economical agents as the basis for designing the system of economical security (general conception). *Third International Conference «Information Research, Applications, and Education»*. June 27-30. Varna, Bulgaria. Sofia : FOI-COMMERCE, 2005. Pp. 204–209.

References:

1. Baranovskyy O.I. (2007) Stykist' bankivs'koyi systemy Ukrayiny [Sustainability of the banking system of Ukraine]. *Finance of Ukraine*, no. 9, pp. 75–87.
2. Dzyublyuk O.V., Mykhaylyuk R.V. (2009) *Finansova stykist' bankiv yak osnova efektyvnoho funktsionuvannya kredytnoyi systemy* [The financial sustainability of banks as a basis for the effective functioning of the credit system]. Ternopil: Terno-graf. (in Ukrainian)
3. Kovalenko V.V. (2010) *Stratehichne upravlinnya finansovoyu stykisty bankivs'koyi systemy: metodolohiya i praktyka* [Strategic management of financial sustainability of the banking system]. Sumy: DVNZ «UABS NBU». (in Ukrainian)
4. Zinchenko V.O. (2007) Sutnist' i ponyattya stykosti bankivs'koyi systemy [The essence and concept of sustainability of the banking system]. *UABS Bulletin*, no. 2, pp. 83–86.
5. Khlobystov Ye.V. (2008) Ekonomichna bezpeka Ukrayiny u hlobal'nykh vyklykakh suchasnosti [Ukraine's economic security in today's global challenges]. *The mechanism of economic regulation*, no. 4, vol. 1, pp. 157–162.
6. Laznya A.V. Zv'yazok ponyattya «finansova stabil'nist'» iz katehoriyamy ekonomichnoyi nauky [Connection of the concept of «financial stability» with the categories of economic science]. Available at: www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pprbsu/2012.../34_01_21.pdf (accessed 4 September 2020).
7. Belykh L.P. (1996) Ustoychivost' kommercheskikh bankov. Kak bankam izbezhat' bankrotstva [Stability of commercial banks. How banks avoid bankruptcy]. Moscow: Banks and stock exchanges. (in Russian)
8. Vitlins'kyy V.V., Pernarivs'kyy O.V. (1999) Vyznachennya reytynhu banku vseredyni vybirky [Determining the bank's rating within the sample]. *Bulletin of the National Bank of Ukraine*, no. 2, pp. 61–64.
9. Kochetkov V.M. (2003) *Orhanizatsiya upravlinnya finansovoyu stykisty banku rynkovykh umovakh* [Organization of financial stability management of the bank in market conditions]. Kyiv: Europe university Publishing. (in Ukrainian)
10. Pantelyeyev O., Khalyava S. (1996) Finansova stykist' komertsyynoho banku: problemy rehulyuvannya [Financial sustainability of a commercial bank: problems of regulation]. *Banking*, no. 1, pp. 32–35.
11. Fetisov G.G. (2003) *Ustoychivost' bankovskoy systemy i metodolohiya ee otsenki* [Stability of the banking system and methodology for its evaluation]. Moscow: Economics. (in Russian)
12. Zhivalov V.N. (1999) *Finansovaya sistema Rossii: effektivnost' i ustoychivost' kommercheskikh bankov* [Russia's financial system: efficiency and stability of commercial banks]. Moscow: Ekonomika Publishing House. (in Russian)
13. Ivanov V.V. (1996) *Analiz nadezhnosti banka* [Bank reliability analysis]. Moscow: Russian Business Literature. (in Russian)
14. Kuzemin A., Lyashenko V., Bulavina E., and Torojev A. (2005) Analysis of movement of financial flows of economical agents as the basis for designing the system of economical security (general conception). *Third International Conference «Information Research, Applications, and Education»*. June 27-30. Varna, Bulgaria. Sofia: FOI-COMMERCE, 2005. Pp. 204–209.

ФИНАНСОВАЯ УСТОЙЧИВОСТЬ И СТАБИЛЬНОСТЬ В БАНКОВСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ: РАЗГРАНИЧЕНИЕ ПОНЯТИЙ И АНАЛИЗ ДЕФИНИЦИЙ

Аннотация. В работе предлагается авторский взгляд на содержание понятий «финансовая устойчивость» и «финансовая стабильность» в деятельности банков и банковской системы. В ходе изучения различных точек зрения авторы приходят к выводу, что стабильность является более широким понятием, чем устойчивость, но оба определяются с учетом фактора времени в потоке финансово-экономических изменений внешней и внутренней среды в стране. В работе авторы склоняются к той точке зрения, что финансовую устойчивость следует определять на основе учета направлений банковской деятельности и отдельных разновидностей банковских операций, что позволит обосновать множественность существующих дефиниций по определению финансовой устойчивости банка на основе отдельных характеристик его деятельности. Для банка или банковской системы в целом финансовая устойчивость и финансовая стабильность являются системообразующими показателями по отношению к другим видам устойчивости и стабильности. Важным также является то, что устойчивость и стабильность банковской системы должна рассматриваться в контексте институциональных единиц с учетом особенностей структурной организации самой системы.

Ключевые слова: финансовая устойчивость, финансовая стабильность, банк, банковская система, управление, экономическое развитие.

FINANCIAL SUSTAINABILITY AND STABILITY IN BANKING: COMPARISON OF CONCEPTS AND ANALYSIS OF DEFINITIONS

Summary. The article analyzes various points of view of scientists on the essence, place of the concepts of «financial sustainability» and «financial stability» as important indicators that characterize the economic situation in the system of evaluation of activities in particular of banking institutions. The author's view on the content of the concepts of «financial sustainability» and «financial stability» in the context of banks and the banking system is offered. The study found that the concepts of «sustainability» and «stability» are similar in meaning, but they can not be equaled. They are interconnected and related. The sustainability of the bank should be understood as a systemic capacity of a commercial bank, which is due to the balance, interconnection and coherence of financial and organizational elements. Sustainability reflects the bank's ability to withstand unforeseen losses in a dynamic market environment and ensures the achievement of tactical and strategic goals. Stability is a state in which the system and all its components withstand the effects of economic fluctuations and various kinds of shocks (internal and external origin), and ensures the correct performance of functions and dynamic properties. In studying different points of view, the authors conclude that stability is a broader concept than sustainability, but both are determined by the time factor in the flow of financial and economic changes in the external and internal environment in the country. The authors tend to the view that financial stability should be determined by taking into account the areas of banking and certain types of banking operations, which will justify the multiplicity of existing definitions for determining the financial stability of the bank based on individual characteristics of its activities. For a bank or the banking system as a whole, financial sustainability and financial stability are system-forming indicators to other types of sustainability and stability. It is also important that the sustainability and stability of the banking system should be considered in the context of institutional units, taking into account the peculiarities of the structural organization of the system itself.

Key words: financial sustainability, financial stability, bank, banking system, management, economic development.